

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 631

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 iulie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECRETE	
766. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 454 din 15 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2–4
Decizia nr. 687 din 17 decembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017	5–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
571. — Hotărâre privind aprobarea Actului adițional nr. 5/2025 la Licența de concesiune nr. 861/1999 a activității de exploatare a amfibolitului în perimetrul Valea Strâmbă, județul Sibiu	12
572. — Hotărâre privind aprobarea Actului adițional nr. 2/2025 la Licența de concesiune nr. 1.124/2000 a activității de exploatare a nisipului silicios în perimetrul Gura Vitioarei, județul Prahova	13
573. — Hotărâre privind aprobarea Actului adițional nr. 7/2025 la Licența de concesiune nr. 505/1999 a activității de exploatare a porfirului (porfir cuarțifer) în perimetrul Dealul Iglicioara — Turcoaia, județul Tulcea	14
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
348. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Florin Silitră a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Dezvoltarea Infrastructurii în Sănătate	15
349. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Cătălin Ionuț Petruș a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Române pentru Investiții și Comerț Exterior	15

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 211 alin. (1) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere Hotărârea Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.483/2025,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 5 iulie 2025, doamna Brândușan Dorina-Marinela, judecător cu grad profesional de tribunal în cadrul Judecătoriei Satu Mare, desemnată judecător de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul Satu Mare și Centrul de reținere și arestare preventivă din cadrul I.P.J. Satu Mare, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 4 iulie 2025.

Nr. 766.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 454

din 15 octombrie 2024

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 17
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2016 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 185 alin. (71) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. I pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Romulus Fabian Tatu în Dosarul nr. 3.597/30/2019 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.195D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În esență, arată că nu sunt încălcate

dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, urgența adoptării ordonanței de urgență criticate fiind motivată, și nici cele ale art. 16 din Legea fundamentală, deoarece instituirea unor reguli speciale cu privire la o structură militară cu organizare ierarhică nu are semnificația unei discriminări.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.597/30/2019, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 185 alin. (71) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. I pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.** Excepția a fost ridicată de Romulus Fabian Tatu într-o cauză având ca obiect soluținarea cererii acestuia referitoare la constatarea prelungirii contractului de administrare pentru funcția de șef de secție clinică ortopedie și traumatologie în cadrul Spitalului Clinic Militar de Urgență „Dr. Victor Popescu” Timișoara.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia formulează critici de neconstituționalitate extrinsecă și intrinsecă.

6. Sub aspect extrinsec, se susține că din nota de fundamentare a Ordonanței de urgență nr. 79/2016 nu rezultă nicio urgență cu privire la adoptarea reglementării criticate și la

introducerea acesteia în cuprinsul Legii nr. 95/2006. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2016 a fost emisă cu nerespectarea art. 115 din Constituție, întrucât motivele de așa-zisă urgență nu reflectă nici pe departe situații reale extraordinare, așa cum stabilește imperativ art. 115 alin. (4) din Constituție. În ceea ce privește dispoziția legală criticată lipsește orice motivare a unei situații extraordinare.

7. Sub aspect intrinsec, se susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece, deși atât medicii militari, cât și medicii civili ai unei secții clinice a spitalului militar își exercită profesia în condiții identice, cariera lor este supusă unui criteriu arbitrar, fără să existe nicio motivare obiectivă și rezonabilă pentru o astfel de discriminare. Astfel, în timp ce medicului militar îi este asigurată posibilitatea legală de a ocupa funcția de conducere a unei secții clinice, medicului civil îi este interzisă legal o astfel de posibilitate, chiar dacă gradul profesional universitar (nu gradul militar) al medicului civil este superior.

8. În aceste condiții, pentru situații juridice identice, se instituie un adevărat privilegiu pentru medicii militari fără nicio altă condiție (de grad universitar, de specialitate, de practică în specialitate etc.) decât aceea de a fi medici militari activi. Totodată, prevederile legale supuse controlului instituie, fără nicio justificare, o discriminare a medicilor civili în raport cu medicii militari, cu privire la posibilitatea ocupării (și, implicit, a participării la concursurile/examenele instituite în acest scop) funcției de șef al unei secții clinice, adică al unei secții universitare dintr-un spital clinic militar, astfel cum acestea sunt definite prin art. 170 alin. (1) lit. h) și i) din Legea nr. 95/2006.

9. Se instituie, de asemenea, fără vreo justificare, o discriminare între medicii civili angajați ai aceluiași spital militar la secții diferite astfel: medicilor civili, care fac parte dintr-o secție clinică, le este interzis accesul la funcția de șef al acelei secții, câtă vreme medicii civili ai unei secții neclinice au deplinul acces la funcția de șef al acelei clinici.

10. Secțiile unui spital sunt organizate pe specialități medicale, iar accesul la funcția de șef al unei secții este condiționat de existența unei vechimi de practică în specialitatea respectivă.

11. Autorul excepției consideră că prevederile de lege criticate creează posibilitatea contradictorie ca o secție clinică universitară să fie condusă de un medic militar care nu este cadru didactic universitar.

12. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate Directiva 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

13. **Tribunalul Timiș — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu creează privilegii în favoarea medicilor militari și nici discriminare în ceea ce îi privește pe medicii civili.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 185 alin. (7¹) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, introdus prin art. I pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 22 noiembrie 2016, având următorul cuprins: „*În secțiile universitare clinice, laboratoarele clinice și serviciile medicale clinice din spitalele aparținând rețelei sanitare a Ministerului Apărării Naționale, funcția de șef de secție, șef de laborator și șef de serviciu medical se ocupă de către un cadru militar în activitate medic, desemnat pe bază de concurs organizat conform prevederilor alin. (9).*”

18. Curtea observă că, ulterior sesizării sale, dispozițiile art. 185 alin. (7¹) din Legea nr. 95/2006 au fost modificate prin art. I pct. 211 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea unor acte normative în domeniul sănătății, precum și pentru abrogarea art. 4 din Legea nr. 584/2002 privind măsurile de prevenire a răspândirii maladiei SIDA în România și de protecție a persoanelor infectate cu HIV sau bolnave de SIDA, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 31 august 2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 310/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1117 din 18 noiembrie 2022. Astfel, în prezent, soluția legislativă se regăsește la art. 185 alin. (7²) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul cuprins: „*Prin excepție de la prevederile alin. (7), în secțiile clinice, laboratoarele clinice și serviciile medicale clinice din spitalele aparținând rețelei sanitare a Ministerului Apărării Naționale, funcția de șef de secție, șef de laborator și șef de serviciu medical se ocupă de un cadru militar în activitate desemnat pe bază de concurs organizat conform prevederilor alin. (9).*”

19. Întrucât, în cauză, autorul excepției formulează atât critici de neconstituționalitate extrinsecă, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă, vizând strict prevederile art. I pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2016, disociabile în sine de celelalte prevederi ale ordonanței de urgență, și având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, Curtea reține ca **obiect al excepției** dispozițiile art. I pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2016.

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind trăsăturile statului, art. 16 alin. (1) și alin. (3) teza finală privind egalitatea în drepturi și condițiile de ocupare a funcțiilor și demnităților publice, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile adoptării și limitele ordonanțelor de urgență ale Guvernului și art. 148 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor europene cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, sub aspectul criticii de neconstituționalitate extrinsecă, formulată prin raportare la dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea reține că, în jurisprudența sa, referitor la condițiile de adoptare a unei ordonanțe de urgență a Guvernului, a statuat că Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței (a se vedea Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 511 din 16 iunie 2005). Curtea a mai arătat că, pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public (Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009).

22. În prezenta cauză, Curtea observă că în preambulul ordonanței de urgență criticate Guvernul menționează motivele pentru care este constrâns să acționeze prompt pentru apărarea interesului public reprezentat de ocrotirea sănătății. Astfel, scopul reglementării constă în necesitatea eficientizării serviciilor de asistență medicală, care sunt componente de bază ale sistemului de sănătate publică, precum și necesitatea adoptării urgente a unui cadru juridic pentru îndeplinirea obligației statului de garantare a dreptului constituțional al cetățenilor la ocrotirea sănătății, având în vedere că „lipsa unei proceduri competitive de selecție a șefilor de secții, de laboratoare și de servicii medicale clinice afectează calitatea activității de management desfășurate de aceste persoane la nivelul spitalelor, aceste neajunsuri având impact direct asupra calității serviciilor medicale furnizate pacienților.”

23. Având în vedere aceste precizări și ținând cont de jurisprudența sa, Curtea constată că împrejurările menționate în preambulul ordonanței de urgență a Guvernului criticate se pot încadra în conceptul constituțional de „*situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată*”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența instanței de contencios constituțional, ca stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pun în pericol un interes public. De asemenea, Curtea reține că urgența a fost motivată în mod corespunzător, având în vedere că „neadoptarea de măsuri imediate, (...) ar conduce la reale dificultăți în ceea ce privește o funcționare optimă a întregii activități de conducere a spitalelor, cu consecințe serioase în ceea ce privește utilizarea eficientă a fondurilor publice și furnizarea unei asistențe medicale de calitate pacienților”.

24. Prin urmare, Curtea constată că este neîntemeiată critica privind încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție.

25. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate intrinsecă, formulată prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) și (3) din Constituție, Curtea observă că prevederile legale criticate instituie condiții referitoare la ocuparea funcțiilor de șef de secție, șef de laborator și șef de serviciu medical în secțiile universitare clinice, laboratoarele clinice și serviciile medicale clinice din spitalele aparținând rețelei sanitare a Ministerului Apărării Naționale. Astfel, pentru ocuparea funcțiilor publice enunțate, legea impune calitatea de cadru militar în activitate medic și organizarea unui concurs. Din perspectiva modului de organizare și funcționare a unităților sanitare, astfel cum rezultă

din art. 172 din Legea nr. 95/2006 (spitalele publice din rețeaua proprie a Ministerului Sănătății, spitalele din rețeaua sanitară proprie a ministerelor și instituțiilor publice, altele decât cele ale Ministerului Sănătății și ale autorităților administrației publice locale, spitalele din rețeaua autorităților administrației publice locale), situația juridică în care se află cadrele militare în activitate medici care lucrează în cadrul spitalelor aparținând rețelei sanitare a Ministerului Apărării Naționale nu este similară cu cea a medicilor „civili” care lucrează în aceste spitale, astfel că și tratamentul juridic este diferit, și anume reglementarea unor reguli distincte de acces la funcțiile de conducere în cadrul spitalelor, adecvate specificului fiecărui tip de rețele sanitare.

26. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

27. În consecință, Curtea constată că instituirea unor reguli speciale pentru ocuparea funcțiilor de conducere la nivelul spitalelor aparținând rețelei sanitare a Ministerului Apărării Naționale nu este contrară dispozițiilor art. 16 din Constituție și se justifică având în vedere organizarea și funcționarea distinctă a spitalelor aparținând acestei rețele sanitare și prin specificitatea activității cadrelor militare medici în cadrul acestor spitale.

28. În același timp, Curtea reține că, în reglementarea accesului la funcțiile și demnitățile publice, legiuitorul dispune de o marjă de apreciere, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 16 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „*funcțiile și demnitățile publice, civile și militare, pot fi ocupate, în condițiile legii (...)*”. Curtea observă că însăși norma constituțională evocată distinge între funcțiile publice militare și cele civile.

29. Curtea constată, așadar, că prevederile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului în ceea ce privește stabilirea condițiilor pentru ocuparea funcțiilor publice, exprimată în marja de apreciere permisă de art. 16 alin. (3) din Constituție și fără a încălca principiul egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală.

30. Având în vedere acestea, Curtea constată netemeinicia criticii de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 16 alin. (1) și (3) și ale art. 115 alin. (6) din Constituție.

31. Pentru aceleași argumente, se constată că nu este întemeiată nici critica raportată la Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, invocată prin prisma art. 148 alin. (2) din Constituție.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Romulus Fabian Tatu în Dosarul nr. 3.597/30/2019 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. I pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 687

din 17 decembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrul de sindicat Valentina Dumitărășconiu, în Dosarul nr. 1.318/101/2020 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 340D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 342D/2021, nr. 343D/2021, nr. 345D/2021, nr. 346D/2021, nr. 347D/2021, nr. 348D/2021, nr. 349D/2021, nr. 350D/2021, nr. 351D/2021, nr. 352D/2021, nr. 698D/2021, nr. 742D/2021, nr. 2720D/2021, nr. 2.734D/2021 și nr. 2.735D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrii de sindicat Victor Marius Ciobanu, Dumitru Daniel Bută, Daniel Florian Butaru, Ionela Brucă, Nicoleta Carmen Bojincă, Dumitru Cristian Popescu, Nicola Nicușor Spătaru, Marina Teacă, Carmen-Gabriela Ceauranu (Vișan) și Ilie Cristinel Vujaică, în dosarele nr. 1.320/101/2020, nr. 1.321/101/2020, nr. 1.323/101/2020, nr. 1.324/101/2020, nr. 1.325/101/2020, nr. 1.326/101/2020, nr. 1.327/101/2020, nr. 1.328/101/2020, nr. 1.329/101/2020 și nr. 1.330/101/2020 ale Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrii de sindicat Raluca Alexandra Băcăoanu și alții, în Dosarul nr. 36.560/3/2019 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă

și asigurări sociale, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrul de sindicat Victor Iulian Mihuța, în Dosarul nr. 4.409/30/2020 al Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrii de sindicat Mihai Baciș și alții, în Dosarul nr. 7.277/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrul de sindicat Florin Ion, în Dosarul nr. 30.159/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, și de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrii de sindicat Bogdan Alecu și alții, în Dosarul nr. 4.957/3/2019 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul similar al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 342D/2021, nr. 343D/2021, nr. 345D/2021, nr. 346D/2021, nr. 347D/2021, nr. 348D/2021, nr. 349D/2021, nr. 350D/2021, nr. 351D/2021, nr. 352D/2021, nr. 698D/2021, nr. 742D/2021, nr. 2.720D/2021, nr. 2.734D/2021 și nr. 2.735D/2021 la Dosarul nr. 340D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale. Referitor la excepția de neconstituționalitate a art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, precizează că aceasta este inadmisibilă, deoarece textul de lege criticat nu este aplicabil în cauză. Referitor la art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, precizează că, în realitate, criticile formulate vizează o omisiune legislativă și, în consecință, excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții este inadmisibilă. În același timp, întrucât criticile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 vizează aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legii, de competența instanțelor judecătorești, excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi legale este inadmisibilă. Arată că dispozițiile art. 14

alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022 și, prin urmare, excepția de neconstituționalitate cu privire la aceste prevederi legale a devenit inadmisibilă. Referitor la celelalte critici de neconstituționalitate aduse art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia nr. 481 din 21 septembrie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin încheierile din 25 ianuarie 2021, pronunțate în dosarele nr. 1.318/101/2020, nr. 1.320/101/2020, nr. 1.321/101/2020, nr. 1.323/101/2020, nr. 1.324/101/2020, nr. 1.325/101/2020, nr. 1.326/101/2020, nr. 1.327/101/2020, nr. 1.328/101/2020, nr. 1.329/101/2020 și nr. 1.330/101/2020, **Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017** (dosarele Curții Constituționale nr. 340D/2021, nr. 342D/2021, nr. 343D/2021, nr. 345D/2021, nr. 346D/2021, nr. 347D/2021, nr. 348D/2021, nr. 349D/2021, nr. 350D/2021, nr. 351D/2021 și nr. 352D/2021). Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrii de sindicat Valentina Dumitărășconiu, Victor Marius Ciobanu, Dumitru Daniel Bută, Daniel Florian Butaru, Ionela Brucă, Nicoleta Carmen Bojincă, Dumitru Cristian Popescu, Nicola Nicușor Spătaru, Marina Teacă, Carmen-Gabriela Ceauranu (Vișan) și Ilie Cristinel Vujaică, în cauze având ca obiect soluționarea cererilor privind acordarea de drepturi salariale.

8. Prin Încheierea din 11 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 36.560/3/2019, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, precum și a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor din” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017** (Dosarul Curții Constituționale nr. 698D/2021). Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne pentru membrii de sindicat Raluca Alexandra Băcăoanu și alții, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind acordarea unor drepturi salariale.

9. Prin Încheierea din 22 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.409/30/2020, **Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași**

anexă, a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor din” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 (Dosarul Curții Constituționale nr. 742D/2021). Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrul de sindicat Victor Iulian Mihuța, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind acordarea de drepturi salariale.

10. Prin Decizia civilă nr. 350 din 22 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.277/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.720D/2021). Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrii de sindicat Mihai Baci și alții, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă cererea privind acordarea unor drepturi salariale.

11. Prin Decizia civilă nr. 2.343 din 3 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 30.159/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, precum și a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor din” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.734D/2021). Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrul de sindicat Florin Ion, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă cererea privind acordarea unor drepturi salariale.

12. Prin Decizia civilă nr. 864 din 22 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.957/3/2019, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor din” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.735D/2021). Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrii de sindicat Bogdan Alecu și alții, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă cererea privind acordarea unor drepturi salariale.

13. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, sens în care se arată că elementele principale

care vizează nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului se referă la statutul acestei categorii socioprofesionale, care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. Art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului prevede că polițistul are dreptul la salariu lunar, compus din salariul de bază, indemnizații, sporuri, premii și prime, ale căror cuantumuri se stabilesc prin lege. Dispozițiile art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 prevăd acordarea unui spor (a unor compensații) de risc/pericol deosebit de până la 30%, care se calculează la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază. Art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 prevede că unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne, respectiv printr-un act cu o putere juridică inferioară legii organice. Astfel, în aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (2), ordonatorul principal de credite este abilitat să emită reglementări subsecvente, prin care va stabili, în mod concret, care sunt unitățile și categoriile de personal cărora li se acordă acest drept, ca urmare a îndeplinirii condițiilor legale, precum și cuantumul sporului. Altfel spus, prin actul pe care îl va emite, ordonatorul de credite nu se va rezuma doar la un act de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 38/2003, ci va putea să le completeze, instituind condiții și criterii de acordare a compensației suplimentare față de cele stabilite prin ordonanța menționată. Ordonatorul de credite a dat în sarcina ordonatorilor secundari această abilitate, iar la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției Române sau Inspectoratul General al Poliției de Frontieră — au fost aprobate cuantumuri prin note-raport.

14. De asemenea, ordinul ministrului de interne privind drepturile salariale ale polițiștilor a fost clasificat ca secret, iar în aceste condiții persoana îndreptățită să primească sporul nu cunoaște regulile după care se stabilește acest drept, având în vedere că actul administrativ nu este accesibil și nici opozabil. Normele privind stabilirea categoriilor de personal și cuantumul sporului de pericol deosebit trebuie să respecte cerințele de stabilitate și previzibilitate a legii, însă dispozițiile de lege criticate nu îi permit polițistului să își adapteze comportamentul în mod corespunzător și acesta nici nu poate să aibă reprezentarea corectă a alcătuirii drepturilor sale salariale.

15. Prin urmare, se consideră că dispozițiile art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, precum și sintagma „de până la” din cuprinsul alin. (1) al aceluiași articol contravin prevederilor art. 1 alin. (4) și (5), ale art. 31 și ale art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

16. Dispozițiile criticate, prin puterea acordată ministrului de interne de a stabili drepturile salariale ale polițiștilor, îi permit acestuia să adauge la Legea fundamentală, de vreme ce aceasta prevede că drepturile salariale ale polițiștilor se stabilesc numai prin lege.

17. Totodată, puterea acordată ministrului de interne de a stabili noi criterii nu poate fi justificată nici prin raportare la o eventuală diferențiere obiectivă între diversele niveluri de risc sau pericol pe care le implică munca desfășurată de beneficiarii sporurilor. Aceasta pentru că însuși art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 stabilește sfera personalului și a activităților care justifică acordarea compensației.

18. De asemenea, întrucât reglementarea are efecte imprevizibile, depinzând de condiții și criterii a căror natură

nu poate fi anticipată, aceasta este contrară art. 1 alin. (5) din Constituție.

19. Cu privire la sintagma „de până la” cuprinsă în art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, se mai susține că, în lipsa unei diferențieri legale între polițiștii care îndeplinesc condițiile de la art. 21 alin. (1), această sintagmă ar putea crea premisa unor discriminări salariale între funcționari publici aflați în situații identice și astfel s-ar încălca principiul constituțional al interzicerii discriminării.

20. Aceleași motive de neconstituționalitate sunt invocate și în ceea ce privește dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. Se arată că toate reglementările legale care au statuat, începând cu Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sporurile reglementate de textele normative criticate în prezenta cauză sunt neconstituționale. De altfel, prin Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice sunt neconstituționale. Se solicită Curții Constituționale să înlăture dispozițiile neconstituționale din întreaga reglementare succesivă a acestei componente salariale, cu influență asupra salarizării polițiștilor.

21. Referitor la dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, se arată că sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din” introduce o limitare imprecisă a destinatarilor articolului. De pildă, printr-un ordin de ministru clasificat, s-a dispus ca aceste prevederi să fie aplicate doar angajaților din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne, modificându-se, astfel, textul legal. Totodată, angajații din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne sunt privilegiați față de angajații din Inspectoratul General al Poliției Române sau din inspectoratele de poliție județene care desfășoară aceeași activitate și care, astfel, sunt discriminați. Cu alte cuvinte, pentru aceleași condiții de muncă se stabilesc salarii diferențiate.

22. Se mai susține că dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 prin care se stabilește o majorare salarială de 12,5% pentru o serie de instituții publice sunt contrare standardelor de calitate a legii. Potrivit art. 7 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră reprezintă instituții publice și, ca atare, angajații acestora ar fi trebuit să beneficieze de majorarea salarială prevăzută de art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. Însă, din cauza neclarității acestui text de lege, a fost posibilă excluderea angajaților celor două instituții publice anterior evocate din câmpul său de aplicare. Chiar și în situația în care ar fi fost acordată majorarea salarială, tot ar fi existat o discriminare față de angajații din structurile aflate în subordine/coordonare, din cauza lipsei unei criterii obiectiv al diferențierii. În structurile polițienești, funcțiile în care se încadrează polițiștii sunt diferențiate raportat la un eșalon, iar prin acest text se introduce o dublă diferențiere.

23. Cu privire la dispozițiile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, se arată că acestea sunt discriminatorii, întrucât nu cuprind în enumerarea categoriilor de personal excluse de la aplicarea etapizată a legii și funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne. De asemenea, anumite componente salariale, începând cu salariul de funcție

și continuând cu sporuri și alte drepturi salariale, încalcă principiile egalității în drepturi, echității, egalității de tratament și caracterului unitar al unei legi de salarizare unice în sistemul bugetar. Prin urmare, nu poate fi acceptată o situație defavorabilă pentru unele categorii de personal din sistemul bugetar, în sensul că unora li se aplică salariul de funcție și sporurile, iar altora nu, în condițiile în care cei cărora nu li se aplică au și coeficienții mai mici.

24. Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și ale art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale în raport cu art. 1 alin. (4) și (5), art. 31 și art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, deoarece încalcă cerințele de stabilitate și previzibilitate a legii și nu îi permit polițistului să aibă reprezentarea corectă a alcătuirii și întinderii drepturilor sale salariale. Instanța opinează că dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale, sens în care reține că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale pentru personalul bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului, însă aplicarea unui tratament diferențiat între funcționarii publici din administrația publică centrală și cei din unitățile teritoriale este justificată, având în vedere că atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile pot fi diferite; prin urmare, diferențierea este pe deplin justificată.

25. Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că prevederile legale criticate nu sunt afectate de vicii care să vizeze claritatea și previzibilitatea normei, iar aspectele sesizate se referă mai degrabă la chestiuni care țin de aplicarea în concret a legii. Legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoria de personal căreia li se acordă, le poate suspenda sau chiar anula. De asemenea, reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 nu este motivată.

26. Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că textele de lege, analizate prin prisma motivelor invocate, sunt constituționale, nefiind încălcate dispozițiile constituționale indicate. Dispozițiile legale invocate îndeplinesc cerințele de precizie, claritate și predictibilitate, astfel încât destinatarii acestora să își poată adapta în mod corespunzător conduita, fiind suficient de precise și de clare pentru a putea fi aplicate.

27. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează în sensul conformității textelor criticate cu prevederile constituționale indicate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 134 din 10 martie 2020.

28. Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal opinează în sensul temeiniciei excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 318 din 21 mai 2019. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, instanța reține că alegerea criteriilor de valorizare a muncii, inclusiv a criteriului nivelului central/regional/local la care se situează instituția publică în cadrul sistemului administrației publice, reprezintă

o problemă de opțiune legislativă, soluția adoptată de legiuitor corespunzând, în principiu, viziunii de la un moment dat asupra aspectelor economice și sociale implicate de problema supusă analizei.

29. Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile art. 14 alin. (1) cu privire la sintagma „de până la” și ale art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale, sens în care face referire la considerentele cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr. 318 din 21 mai 2019. În ceea ce privește art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, instanța apreciază că textul de lege criticat nu este de natură să genereze discriminări, în condițiile în care personalul din structurile centrale ale instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională are atribuții și responsabilități specifice. Discriminarea nu poate exista câtă vreme condițiile de muncă sunt diferite. De asemenea, nu se poate constata existența unei discriminări nici în ceea ce privește dispozițiile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, deoarece stabilirea modalității de salarizare, precum și reglementarea de sporuri și/sau majorări sau a momentului de la care se vor aplica constituie prerogativa suverană a legiuitorului. Nu se poate pretinde existența unei discriminări în raport cu alte categorii de salariați bugetari, care lucrează în domenii total diferite. Politica de salarizare depinde în mod direct de politica economică a statului și de necesitățile societății la un moment dat, fapt care dictează și modul de salarizare a angajaților din sistemul bugetar. Din moment ce angajații nu lucrează în condiții similare, lipsește unul dintre elementele esențiale ale existenței unei discriminări.

30. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

31. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

32. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

33. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din dispozitivele actelor de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 2 februarie 2003, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. Curtea observă că majoritatea prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 [printre care și dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2)] au fost abrogate la 1 ianuarie 2010, prin art. 48 alin. (1)

pct. 9 din partea a III-a, capitolul VI din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Totodată, Curtea observă că, ulterior publicării Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 23 iunie 2022, prin care a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 au fost modificate, având, în prezent, următorul conținut: „Unitățile, categoriile de personal și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.” De asemenea, Curtea observă că prevederile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 au avut aplicabilitate limitată în timp. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, instanța de contencios constituțional se va pronunța asupra dispozițiilor de lege indicate de autorul excepției, având următorul cuprins:

— Art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003: „(1) *Polițiștii care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, verificare și valorificare a informațiilor, investigări, acțiuni și intervenție cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit beneficiază de un spor de până la 30% din salariul de bază.*

(2) *Unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.*”;

— Art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează modul de aplicare în timp, respectiv 1 iulie 2017-31 decembrie 2018, a acestuia;

— Art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „(1) *Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor și/sau activităților deosebite ori de specialitate, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, centralizare, verificare și*

valorificare a informațiilor sau datelor/situațiilor/documentelor/ actelor, investigații, acțiuni și intervenție, efectuarea actelor de cercetare penală specială, beneficiază de o compensație de risc/pericol deosebit de până la 30% calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază. (...)

(5) *Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.*”;

— Art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „*Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care sunt încadrați în structurile centrale ale instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională sau în structuri militare ale NATO sau UE dislocate pe teritoriul României, beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5%.*”

34. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (1), (4) și (5) privind caracterul statului român, separația și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale și principiul legalității, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 31 privind dreptul la informare și art. 73 alin. (3) lit. j) referitor la obligativitatea de a se reglementa prin lege organică statutul funcționarilor publici. De asemenea, se mai invocă prevederile art. 23 alin. (2) privind dreptul la salarizare egală pentru muncă egală din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

35. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a mai analizat dispozițiile legale ce formează obiectul prezentei excepții prin raportare la critici de neconstituționalitate similare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 23 iunie 2022, Decizia nr. 429 din 29 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 28 februarie 2023, Decizia nr. 481 din 21 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 16 ianuarie 2024, sau Decizia nr. 733 din 14 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 12 aprilie 2024).

36. Astfel, referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, care instituie, în esență, reguli privind acordarea unui spor de până la 30% din salariul de bază pentru desfășurarea unor activități cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit, Curtea a reținut că, începând cu data de 1 ianuarie 2010, aceste prevederi legale au fost abrogate prin art. 48 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

37. Din examinarea obiectului cauzelor în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, Curtea observă că s-a solicitat acordarea sporului începând cu momente ulterioare intervalului în care prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 erau în vigoare și aplicabile. Ca atare, așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 429 din 29 septembrie 2022, precitată, paragraful 52, chiar dacă soluția legislativă consacrată prin art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 a fost preluată succesiv în legislația ulterioară, aceasta nu determină aplicarea actului normativ primar și nici calificarea acestuia ca fiind în vigoare. În aceste condiții, în mod similar cu soluția Curții Constituționale

din deciziile nr. 294 din 17 mai 2022 și nr. 429 din 29 septembrie 2022, precitate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 este inadmisibilă.

38. În continuare, referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a observat că, în realitate, era criticată omisiunea legiuitorului de a-i include în enumerare și pe funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legiuitorul este cel care își asumă politica salarială cu privire la personalul plătit din fonduri publice, prin aceasta înțelegându-se stabilirea atât a sistemului de salarizare, cât și a drepturilor salariale suplimentare. Curtea nu are nici rolul și nici competența de a stabili ea însăși elementele acestei politici, ci de a verifica respectarea exigențelor constituționale inerente actelor normative adoptate de legiuitor în acest domeniu, și nu oportunitatea unei măsuri de politică salarială. Prin urmare, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, soluție care se impune și în prezenta cauză.

39. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a constatat că acestea sunt neîntemeiate, reținând că sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile strict și limitativ prevăzute, care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție, constituie obiectul de reglementare al legii organice.

40. Referitor la dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, Curtea Constituțională a evocat jurisprudența sa anterioară reprezentată de Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 23 iulie 2019, prin care a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, care, în esență, aveau același conținut cu cele cuprinse în art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. Curtea a reținut că, prin actul pe care este abilitat de art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 să îl emită, ordonatorul de credite nu se va rezuma doar la un act de aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 284/2010, ci va putea să le completeze, instituind condiții și criterii de acordare a compensației suplimentare față de cele stabilite prin această lege-cadru.

41. Analizând dispozițiile art. 14 alin. (1) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, Curtea a statuat că, deoarece prevăd că acordarea compensației de risc/pericol deosebit se face într-o marjă de până la 30%, calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază, ordonatorul de credite are posibilitatea să stabilească în mod concret mărimea acestei compensații. Cu toate acestea, dispozițiile de lege analizate nu se referă la sporuri sau premii care au în vedere merite individuale concretizate în rezultate deosebite din punct de vedere cantitativ sau calitativ ale activității profesionale, ci se referă la condiții obiective de desfășurare a muncii, incidente în cazul unor categorii extinse de personal, astfel că stabilirea unor tratamente diferențiate între persoane care își desfășoară munca în aceleași condiții în funcție de rezultatele muncii nu intră în ipoteza normei de lege analizate. De altfel, un asemenea tratament ar contraveni principiului egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție.

42. De asemenea, Curtea a apreciat că nu poate fi invocată nicio eventuală diferențiere în funcție de nivelul de risc sau pericol al muncii pentru a justifica stabilirea unor noi criterii de către ordonatorul de credite, de vreme ce dispozițiile art. 14 alin. (1) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 precizează, în mod clar, că se referă la „munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit”, iar alin. (2) al aceluiași articol de lege circumscrie în mod clar sfera personalului și a activităților care justifică acordarea compensației.

43. Prin urmare, Curtea a reținut că dispozițiile art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 generează incertitudine și neclaritate în privința aplicării dispozițiilor alin. (1) și (2) ale aceluiași articol de lege, categoriile de personal cuprinse în ipoteza normei neputând anticipa natura criteriilor și condițiilor ce vor fi stabilite de ordonatorul de credite și, în consecință, a constatat încălcarea exigențelor art. 1 alin. (5) din Constituție.

44. Curtea a mai reținut că libertatea ordonatorului de credite de a stabili în mod concret cuantumul compensației în marja prevăzută de lege nu se poate raporta decât la criteriile și condițiile stabilite de lege, așa cum, de altfel, statuează și art. 3 lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010, potrivit căruia „drepturile de natură salarială se stabilesc numai prin norme juridice de forță legii”.

45. În condițiile în care prevederile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 au un conținut identic cu cel al normelor constatate deja ca fiind contrare Constituției, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, precitată, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale.

46. Având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale” și ținând cont că Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, mai sus citată, a fost pronunțată ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în prezentele cauze, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 a devenit inadmisibilă.

47. Sub acest aspect, Curtea subliniază că, în conformitate cu jurisprudența sa constantă, chiar dacă excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, sau Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32). Calea de atac a revizuirii se formulează în temeiul deciziei de admitere pronunțate de Curtea Constituțională, dar prin mijlocirea deciziei al cărei dispozitiv cuprinde soluția de respingere ca devenită inadmisibilă, pe considerentul procedural al intervenirii ulterioare a cauzei de inadmisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. În această situație, în considerarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, care instituie regula potrivit căreia deciziile Curții Constituționale au putere numai pentru viitor, revizuirea întemeiată pe acest motiv va putea fi introdusă în termenul de 3 luni prevăzut de art. 511 alin. (3) din

Codul de procedură civilă, care se calculează de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei prin care Curtea Constituțională a respins ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate ridicată anterior constatării neconstituționalității textului de lege incident în cauza soluționată printr-o hotărâre definitivă a cărei revizuire poate fi cerută în aceste condiții.

48. Referitor la criticile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a observat că, pe de o parte, aceste dispoziții legale sunt clare și, pe de altă parte, criticile formulate aduc în discuție modalități

de interpretare și aplicare a normelor. Așa cum în mod repetat a subliniat Curtea Constituțională, dacă în privința normei de referință, și anume Constituția, Curtea este unica autoritate jurisdicțională ce are competența de a o interpreta, interpretarea normelor supuse controlului de constituționalitate este realizată de instanțele judecătorești, conform art. 126 alin. (1) din Constituție.

49. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

50. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrii de sindicat Valentina Dumitrășconiu, Victor Marius Ciobanu, Dumitru Daniel Bută, Daniel Florian Butaru, Ionela Brucă, Nicoleta Carmen Bojincă, Dumitru Cristian Popescu, Nicola Nicușor Spătaru, Marina Teacă, Carmen Gabriela Ceauranu (Vișan) și Ilie Cristinel Vujaică în dosarele nr. 1.318/101/2020, nr. 1.320/101/2020, nr. 1.321/101/2020, nr. 1.323/101/2020, nr. 1.324/101/2020, nr. 1.325/101/2020, nr. 1.326/101/2020, nr. 1.327/101/2020, nr. 1.328/101/2020, nr. 1.329/101/2020 și nr. 1.330/101/2020 ale Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrii de sindicat Raluca Alexandra Băcăoanu și alții, în Dosarul nr. 36.560/3/2019 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrul de sindicat Victor Iulian Mișuța, în Dosarul nr. 4.409/30/2020 al Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrii de sindicat Mihai Baciș și alții, în Dosarul nr. 7.277/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrul de sindicat Florin Ion, în Dosarul nr. 30.159/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, și de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, pentru membrii de sindicat Bogdan Alecu și alții, în Dosarul nr. 4.957/3/2019 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare ale acelorași instanțe judecătorești.

3. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare ale acelorași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Actului adițional nr. 5/2025 la Licența de concesiune nr. 861/1999 a activității de exploatare a amfibolitului în perimetrul Valea Strâmbă, județul Sibiu

Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (2) și art. 21¹ alin. (3) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Actul adițional nr. 5/2025*) la Licența de concesiune nr. 861/1999 a activității de exploatare a amfibolitului în perimetrul Valea Strâmbă, județul Sibiu, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 576/2000 privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Insib” — S.R.L., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 7 iulie 2000.

Art. 2. — Actul adițional nr. 5/2025 este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Mihai Jurca

Președintele Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice
a Dioxidului de Carbon,

Adriana Petcu

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 4 iulie 2025.

Nr. 571.

*) Actul adițional nr. 5/2025 se comunică părților semnatare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea Actului adițional nr. 2/2025
la Licența de concesiune nr. 1.124/2000
a activității de exploatare a nisipului silicios
în perimetrul Gura Vitioarei, județul Prahova

Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (2) și art. 21¹ alin. (3) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Actul adițional nr. 2/2025*) la Licența de concesiune nr. 1.124/2000 a activității de exploatare a nisipului silicios în perimetrul Gura Vitioarei, județul Prahova, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 624/2000 privind aprobarea unor licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiate între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Sticloval” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 19 iulie 2000.

Art. 2. — Actul adițional nr. 2/2025 este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu

Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Mihai Jurca

Președintele Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice
a Dioxidului de Carbon,
Adriana Petcu

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 4 iulie 2025.
Nr. 572.

*) Actul adițional nr. 2/2025 se comunică părților semnatare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea Actului adițional nr. 7/2025
la Licența de concesiune nr. 505/1999
a activității de exploatare a porfirului (porfir cuarțifer)
în perimetrul Dealul Iglicioara — Turcoaia, județul Tulcea

Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (2) și art. 21¹ alin. (3) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Actul adițional nr. 7/2025*) la Licența de concesiune nr. 505/1999 a activității de exploatare a porfirului (porfir cuarțifer) în perimetrul Dealul Iglicioara — Turcoaia, județul Tulcea, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2000 privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Amic” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 7 iulie 2000.

Art. 2. — Actul adițional nr. 7/2025 este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Mihai Jurca

Președintele Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice
a Dioxidului de Carbon,

Adriana Petcu

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 4 iulie 2025.
Nr. 573.

*) Actul adițional nr. 7/2025 se comunică părților semnatare.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare,
de către domnul Florin Silitră a funcţiei publice vacante
din categoria înalţilor funcţionari publici de secretar general
al Agenţiei Naţionale pentru Dezvoltarea
Infrastructurii în Sănătate**

Având în vedere Adresa Agenţiei Naţionale pentru Dezvoltarea Infrastructurii în Sănătate nr. 3.281 din 24 iunie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.166 din 24 iunie 2025, precum şi Adresa Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici nr. 23.202 din data de 25 iunie 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) şi f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) şi al art. 530 alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florin Silitră, consilier, clasa I, grad profesional superior la Ministerul Mediului, Apelor şi Pădurilor, exercită, cu caracter temporar, prin detaşare, funcţia publică vacantă din categoria înalţilor funcţionari publici de secretar general al Agenţiei Naţionale pentru Dezvoltarea Infrastructurii în Sănătate pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ştefan-Radu Oprea

Bucureşti, 3 iulie 2025.

Nr. 348.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către
domnul Cătălin Ionuţ Petruş a funcţiei publice vacante
din categoria înalţilor funcţionari publici de secretar general
al Agenţiei Române pentru Investiţii şi Comerţ Exterior**

Având în vedere Adresa Agenţiei Române pentru Investiţii şi Comerţ Exterior nr. 11.248/VP-DCF din 17 iunie 2025, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/18.660/CT din 17 iunie 2025, precum şi Adresa Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici nr. 23.931 din 25 iunie 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) şi al art. 530 alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cătălin Ionuţ Petruş, ministru consilier, exercită, cu caracter temporar, funcţia publică vacantă din categoria înalţilor funcţionari publici de secretar general al Agenţiei Române pentru Investiţii şi Comerţ Exterior pentru o perioadă de o lună.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ştefan-Radu Oprea

Bucureşti, 4 iulie 2025.

Nr. 349.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.910	800	290
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.450		320
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.180		470
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	990		110
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.960		360
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.680		340
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.270		120

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

